

ביה משפט השלום בחיפה
ושם י' אית טעמים בע"מ
ח'צ' 17-05-13709-
סוג גניין: תובענה יציגות
תאריך פטוחה: 08 מאי 2017
רימת חישפין: פטור לציבור

תקנות תובענות יציגות, תש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הודעה למנהל בית המשפט¹

לכבוד

מנהל בית המשפט

הណון: הودעה לפי חוק תובענות יציגות

מספר תיק:

בבית משפט: שלום בחיפה

שמות הצדדים: 1. אלנה נסים, ת.ז. 306211772 באמצעות ב"כ ע"ד עמית בן-ארوها

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

ונדר

את טעמים בע"מ באמצעות ב"כ

פרט המודיע:

שם: ע"ד עמית בן-ארوها

כתובת: כנרת 5, בני ברק

תקיד בHALIN: טובע נתבע ב"כ טובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר
זאת הودעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: "כל הארכנים, שרכשו את מוציאי המשיבה לרבות מסוג "עוגה רולדה עם ריבת דובדבנים מצופה בטעם שוקולד" ו/או "עוגה רולדה עם ריבת פירוט יער מצופה בטעם שוקולד" ו/או "עוגה רולדה עם ריבת חלב מצופה בטעם שוקולד" ו/או "עוגה רולדה עם אגוזים" או כל מוצר אחר שנפלנו פגמים בסיסינו כדין, לרבות בניגוד לחקן ישראלי רשמי מס' 1145, שבע השנים האחרונות"; מועד הגשת הבקשה: 7.5.17; שאלות של עובדה או משפט המשותפת לקבוצה לפי הבקשה; תמצית הבקשה לאישור התובענה; הסעד המבוקש: פיצוי וצורך עשה; הסכום או השווי המשוערים של תביעותם של כל הנמנים עם הקבוצה: מתחילה ל-2.5 מיליון ל"י סחה"כ 20 מיליון];

החלטת בית משפט להתריר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

החלטת בית משפט בדרבר אישור תובענה יציגות או בדבר דחיה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1); עלות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפת לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3); הсудים הנתבעים: [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי טובע מייצג או בא כוח מייצג במקום טובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי טובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל החובעים המייצגים או כל בא' הכוח המייצגים בתובענה יציגות אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבעו מהם להמשיך בתפקיד לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

¹ פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

אחר:

להזעקה או מצורפים המסמכים הלאה:

- .1 בקשה לאישור התובענה כייצוגית
- .2 תביעה ייצוגית
- .3
- .4
- .5

4.5.17

lei
www.lei.co.il

בית משפט השלום בתייה
נסיל ר א-ח טעמים בעמ'
ח'צ 17-05-2017
סוג עניין: תובענה יצוגית
תאריך פיזימה: 08 מאי 2017
רשות דיסין: מתוך ליבורו

בבית משפט השלום**תיפה**

אלנה נסים, ת.ז. 306211772

עמי ביב עוזיד עמית בן-ארוחה

מכגדל.ב.ס.ר. 3

רת' כנרת 5, בני ברק, 5126237

טל': 03-7671500; פקס: 03-7671501

התובעת

- נגזר -

א-ת טעמים בע"מ ח.ב. 514029248

מרח' עצמוני, 8

נצרת עילית, 17651

הנתבעת**התביעת האישית:** 35 ט**סוג התביעה:** כספית – חוזית, נזיקת, עשייה עוشر, הצהרתית וזו עשה.**توبענה יצוגית****א. פתר דבר**

1. התובעת שכאן מתייחסת בהפרות יסודיות של הוראות תקן הישראלי רשמי 1145 (סימון ואירוע של מוצר מזון) (להלן: "תקן הסימון" או "תקן 1145") שמהווה את התקן הרשמי והחייב הן מכוח עצמו, והן מכוח צו הגנת הצרכן סימון ואירוע של מוצר מזון – תשנ"ט 1998 (להלן: "צו הסימון").

ב. המוגרת המשפטית – סעיף 8.3.1 לתקן 1145

2. הנתבעת הפרה את תקן הסימון ואת צו הסימון. הוראות סעיף 8 לתקן הסימון הן בעלות תוקף מהיביך והן קבועות כי:

"8.1" **מצוין המילה "רכיבים" ולאחריו יוצגו כל הרכיבים שהווסף, לרבות מים, בסדר תכולה יורץ לפי תכולתם היחסית במשקל מוצר המזון...**

8.3 תכליות הרכיב תסומן כמפורט להלן.

8.3.1 תכליות רכיב, באחוזים למאה, תסומן באחד מהמקרים הבאים:

- 8.3.1.1 כאשר הרכיב צוין בשם של מוצר מזון או כאשר שם מוצר המזון מתקשר בדרך כלל בעניין הצרך לרכיב."**

העתק תקן הסימון מסומן בנספח 1.

צוין של אחוז הרכיב הוא בעל חשיבות גדולה מבחןתו של הצרך. כאשר הצרך רוכש מוצר מזון הוא מעוניין לדעת את שיעור הרכיבים המצוויים בשם המזון. אי לכך, כאשר יוצר או משוקק לא מצינעם את השיעור המדויק של הרכיבים הדומיננטיים-יעיריים במוצרייהם, מדובר על מעשה ו/או מחדל המטעה את ציבור הרכנים ובשל כך נגרמים לציבור הרכנים נזקים ממוניים ובלתי ממוניים.

התובעת תציג להלן כי עקב הפרת החובות שבדין, נגרמים נזקים לחבריה הקבוצה ונגעה זכותם היסודית לבחור את המוצרים הרצויים להם מבין שלל סוגי המוצרים ונמנעה מהם היכולת להשווות באופן אפקטיבי בין המוצרים נשאי התובענה ומוצרים אחרים אשר עומדים בתנאי התקינה והדין.

זאת ועוד, חוק הגנת הצרן מטיל חובה קוגנטית על עסקים לסמנו את התוצרת שלהם בצורה נכונה בהתאם לחוקים ולתקנים הקונקרטיים על מנת לאפשר גילוי נאות לצרכנים ולשמור על אוטונומיה הפרט באשר לצרכיס המולמים את רצונו.

בנוספ' תקן הסימון עצמו קבוע בסעיף 3 כי סימון מוצרים יהיה לא מטעה.

למרות חובות אלו, הנتابעת בחרה שלא לקיים את התקן הרלוונטי ולהטעות את הרכנים שלה.

ג. הצדדים

התובעת הינה צרכנית של מוצרים קולינריים שונים, לרבות אלו המיובאים והמשווקים על ידי הנتابעת.

הנתבעת הינה יבואה של מותגי מזון מהעולם. הנתבעת מפיצה את מוצריה בקרב רשות שיווק גדולות בישראל.

ד. רקע עובדתי

בחודש פברואר 2017, ערכה התובעת קניות ורכשה לצריכתה הביתה "עוגה רולדה עם ריבת דובדבניים מצופה בטעם שוקולד", "עוגה רולדה עם ריבת פירות יער מצופה בטעם שוקולד", "עוגה רולדה עם ריבת תות שדה מצופה בטעם שוקולד", "עוגה רולדה עם ריבת חלב מצופה בטעם שוקולד" ו-"עוגת וופל עם אגוזים" (להלן: "ROLDAH DOBBENIM", "ROLDAH FIRROT YUR", "ROLDAH TOT SHDAH", "ROLDAH RIBAT CHLB" ו-"עוגת וופל עם אגוזים") בהתאם וכולם ביחד: "המוצריות שנרכשו").

העתק צילום אריזות רולדה דובדבניים מסומן בנספח 2.

העתק צילום אריזות רולדה פירות יער מסומן בנספח 3.

העתק צילום אריזות רולדה תות שדה מסומן בנספח 4.

העתק צילום אריזות רולדה ריבת חלב מסומן בנספח 5.

העתיק צילום ארכיז עוגת וופל עם אגוזים מסומן בנספח 6

10. בטرس צריכת רולדות, רצחה התובעת לברר מה חלקו של הרכיב הנטען בשם המוצר מותך הרולדת. מבדיקתה את רשיימת הרכיבים של המוצרים עולה, כי המתבעת לא מצינית על גבי הארכיז, מה שיעור הרכיבים במוצר, לרבות הרכיבים شبש המש器. כך ברולדות השונות לא צוין אחוז הריבבה המופיע בכל אחת מהן.
11. התובעת רצה לברר נתונים אלה, כדי שתוכל בעתיד להשוות בין מוצרים שונים וזאת גם מותך דגשים בריאותתיים.
12. התובעת הייתה מאוכזבת מכך שלא יכולה להיות לברר את אחוז הריבבות המצוינות ברולדות שהיא קנתה.
13. התובעת פנתה ליעץ משפטי והסתבר לה שכאשר בשם המוצר מופיע רכיב מסוים או שם המוצר מתקשר באופן טבעי עם רכיב מסוים, יש חובה לרשות את האחוז שמהווה אותו רכיב מסך כל הרכיבים של המוצר.
14. לאחר שב"כ התובעת בוחן את המרכיבים הציגתה לו תמונה בעיתית ביתר בכל הקשור לסימון מוצריו הנتابעת. ברולדות השונות לא צוינה אחוז הריבבה מהמוצר. למשל ברולדת תות שדה לא צוין אחוז ריבת תות השדה במוצר. בעוגת הוופל עם האגוזים לא צוין אחוז האגוזים במוצר וכן לא צוין סוג האגוזים.
15. זאת ועוד, מוצריו הנتابעת מטעים מסיבות נוספות. כך למשל ברולדות השונות מצוין כי אחד מהרכיבים הוא כוהל למאל. מדובר בעובדה חשובה ביותר לבני הדת המוסלמית שמצוות הדת אוסרת עליהם לצרוך אלכוהול בשום צורה שהיא. חרף זאת, אין שם צוין בשפה הערבית דבר קיומו של אלכוהול במוצר.
16. בנוסף הערך התזונתי של המוצרים שנרכשו אינם תואימים את תקנות הסימון שקובעת את האופי בו יש לחשב את כמות הקלוריות (וליתר דיוק קליקלוריות [קק"ל]) במוצר. כדיודע תקנות הסימון קובעות כי גרם חמימה או חלבון מהווים 4 קק"ל ואילו גרם שומן מהווים 9 קק"ל. מוצריו הנتابעת מטעים בערך הקלורי שלם מעלה מ-10% בחלק מהמוצרים כפי שפורסם בתש gib להלן:

דובדבן	פירות יער	פירות	תות שדה	ריבת חלב	עוגת וופל
פחמיימות (4)	67.1	67.1	67.1	67.1	62.5
חלבונים (4)	5.5	5.5	5.5	4.4	3.9
שומנים (9)	10.4	10.4	10.4	13.5	30.6
kek'el על הארכיז	340	340	340	340	395
כמות kek'el נכונה	384	384	384	384	397.1
הפרש	44	44	44	44	23
אחוז סטייה	12.9%	12.9%	12.9%	12.9%	4.4%
הסימון).	0.5%				

ראו : תקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון תזונתי), תשנ"ג-1993 – ת' 6(ב) (להלן: "תקנות הסימון").

17. אין ולא יכולה להיות מחלוקת שהנתבעת נהגה באופן נפסד כאשר היא מייצרת ואו משוקמת מוצרים שאינם עוניים לדרישות התקן הישראלי כפי שהיא נדרשת על פי הוראות הדין. לאור אופי הפרות הדריך היחידה לאכוף על הנتابעת את הוראות התקן והדין היא

- על ידי הגשת תובענה ייצוגית שבמסגרתה מتابקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנتابעת להפסיק מהתנהלותה הבלתי חוקית והפטולה, לפצות את הרכניט שלה – רוכשי המוצרים נזקים הממוני ובלתי ממוני, בהתאם לתכלית חוק תובענות ייצוגיות.
- .18. לאור האמור, התובעת סבורה כי על הנتابעת לפצות אותה על החטעה והפרת החובה החוקקה, **בפיצוי ממוני**.
- .19. זאת ועוד, כאמור, התנהלות הנتابעת הביאה לפגעה באוטונומיה ובנוחות של התובעת וחברי הקבוצה. התנהלות זו פגעה בזכות הבחירה של התובעת וחברי הקבוצה. התובעת וחברי הקבוצה זכאים לדעת מה הם צורכים וממה לחימנו והם זכאים להשווות בין המוצרים שהם רוכשים. בנסיבות את זכויות התובעת וחברי הקבוצה, נגרמו להם נזקים בלתי ממוניים שנובעים מרגשות התטסלול והensus שם חוו כתוצאה מהתנהגות הנتابעת.

ה. הטיעון המשפטי ועילוות התביעה

ה.1. הפרת תקן ישראלי 1145 – הפרת חובה חוקקה

- .20. סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] קובע כי הפרת חובה חוקקה היא עולה בנזיקין.
- .21. כאמור ב- ע"א 145/80 **undercut נ' המיעצה המקומית, בית שמש**, פ"ד ל(1) 113, 139, מרכיבי העולה הם :
- "א. חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק;
 - ב. חיקוק נועד לטבותו של הנזיק;
 - ג. המזיק הפך את החובה המוטלת עליו;
 - ד. ההפרה גרמה לנזיק נזק;
- ה. הנזק אשר גורם הוא מסוג הנזק אליו נתכוון החיקוק."

יאמר מיד, כל יסודות העולה מתקיימים במקרה דן. תקן הסימון הוא תקן מחייב המסדר את ההוראות שלפיהן יש לסמן מזון ארזו מראש. תקן זה אומץ גם בצו הסימון. עם זאת, גם אם התקן לא היה מאומץ, עדינו היה מקום להחלה ישירה של התקן הנו משום שהתקן מהווה חיקוק בפני עצמו,thon לאור הוראות סעיף 9 לחוק התקנים, תש"ג-

.1953

- .22. הנتابעת הפירה את הוראות תקן הסימון כאשר לא רשמה את אחוזו הרכיבים על גבי אריזות המוצרים ולא עמדה בהוראות התקן כאמור לעיל.
- .23. התקן נועד להגן על כלל ציבור הרכניטים. התקן מהווה גילוי נאות על המידע הכלול של אחוזו הרכיבים במוצר על מנת למנוע הטעיה של הרכניטים, להגן על חופש הבחירה של הרכניטים ואוטונומיה שלהם לבחור את המוצרים אותם הם מבקשים לצרוך. התקן מאפשר לצרוך לדעת מה הוא מכניס לניר שלו ולנהל כלכלית את הרכניטים שלו בדרך של השוואה בין המוצרים השונים.
- .24. והדברים שלעיל נכונים ביתר שאת גם מכוח סעיף 2 ל-צו מגנת הרכן (סימון ואריזה של מוצרי מזון), תשנ"ט-1998.

26. אם לא די בכך, התעלומות הנקבעת מירושם הערך התזוני כנדרש על המוצרים שלא מהוות הפרה של סעיף 2(א) ל-**תקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון תזוני), תשנ"ג-1993** (וכאמור לעיל הופרה תקנה 6(ב) לתקנות הסימון).
27. בעניינו, המשיבה מנעה מהתובעת לדעת מה שיעור הרכיבים המצוים במוצרים שרכשה כאמור לעיל. זאת ועוד, הנקבעת ביצעה הטעה בוטה, עת היא לא צינה בראשית הרכיבים את אחוז המוצרים שמופיעים בשם המוצר, את סוג האגוזים, ולא צינה בשפה העربية את דבר קיומו של כוהל במוצרים.
28. חמורה היא העבדה כי הערך התזוני של המוצרים שנרכשו לא סומנו בהתאם לתקנות הסימון כאמור לעיל תוך יצירת פערים בין הערך הקלורי האמתי לבין הכמות הփוכה רשומה במוצרים.
29. לתובעת ולחברי הקבוצה נזקים אשר פורטו לעיל ולהלן. נזק זה הוא מסוג הנזקים אוטם ביחס לחוקק למנוע והוא נגרם בדרך ובצורה אותה התקoon החוקק למנוע. אי לכך, מותקיים כל תנאים לקיומה של העולה.
30. התובעת תעמיד את נזקה האישי בראש הנזק הממוני בסך של 3 ₪ לכל מוצר אותו רכשה ובו נפלו פגמים. בסך הכל נזקה הממוני של התובעת עומד על 15 ₪.
31. כאמור, לתובעת וליתר חברי הקבוצה נגרם נזק לא ממוני עקב פגעה באוטונומיה, פגעה בנוחות לנוכח החטעה. התובעת תעמיד את נזקה האישי בראש הנזק לא ממוני בסך 20 ₪ ששהעמד על 4 ₪ לכל מוצר שהוא רכשה ובו נמצאו פגמים. בסך הכל עומד נזקה של התובעת על 35 ₪.
32. לגבי הקשר הסיבתי יouter כי בנסיבות המקורה מתקיים קשר סיבתי בין אי קיום תקו חסימון על ידי הנקבעת לנזקים שנגרמו לתובעת. מבלי לפגוע באמור לעיל, לגבי הנזק הלא ממוני – פגעה בנוחות ובאוטומניה נקבע בפסקה כי אין צורך להוכיח קשר סיבתי אלא די בהנחה העולותית של הנקבעת על מנת להוכיח לה חובת פיזוי לאור האינטרסים המונגנים של חברי הקבוצה והتובעת.
33. מבלי לפגוע בנסיבות האמור לגבי הקשר הסיבתי, יouter כי לגבי הנזק הממוני נקבע שאין נדרש הסתמכות מצד התובעת לאור העבודה שהנקבעת מבצעת את החטעה במחדר בלבד, ומайдך, כפי שכבר קבע בית המשפט העליון הטעה מובילה לנזק ממוני גם בהיעדר הסתמכות.
- ראו:
- סעיף 48 לפסק דין של כב' הש' מלצר בהלכת ע"א 8037/06 שי ברזילי נ' פריניר (ח'דש 1987) בע"מ (פורסם בנבו, 4.9.2014).

ה.2. הפרות חוק הגנת הצרכן

34. סעיף 17 (ב) לחוק הגנת הצרכן קובע שיש לסמן על מוצר שימושו לצרכן פרטים שקבע שר הכלכלה שיש לצריכם בצו. צו הסימון שיצא מכוח סמכות זו אימץ את הוראות תקן 1145 בכל הנוגע לSIMON של מוצר מזון.

35. תקן הסימון עצמו כולל איסור על הטעה בקשר עם סימונו חוארו אוו. רד יט. צו – – – – –

הצריך בסעיף 2 קובע, כי על עסק נאסר לעשות פעולות שלולות להטעתו של הצרכן בכל עניין מהותי:

2. (א) לא יעשה עסק דבר – במעשה או במחдел, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד התתקשרות בעסקה – העולות להטעתו של הצרכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן – הטעה); בלי לגורוע מכלויות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:

(1) הטיב, המהות, הנסיבות והסוג של נכס או שירות;

(2) המידה, המשקל, הцורה והמרכיבים של נכס;

(11) התאמתו של הנכס או השירות לתיקון, למפרט או לדגש;"

36. הנتابעת כחלק מעיסוקה משוקת ומוכרת מוצריו מזון שונים ולפיכך היא נופלת בהגדרת "עובד" המצויה בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן. התובעת הינה ארכן בהתאם להגדרות של החוק.

37. לא יכולה להיות מחלוקת על כך שייצור ושיווק מוצר שאינו עומד בדרישות התקן, הינו מעשה שבודאי עלול להטעתו את הצרכן. אין כל ספק כי ארכן שוכר מוצר מזון מהנתבעת סומך עליו שימושה תואם לתקינה הנדרשת.

38. התוצאה היא שהנתבעת מטהה את הציבור הצרכנים.

39. סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן קובע חובת גילוי:

4. (א) עסק חייב לגלות לצרכן –

(1) כל פגם או איובות נחותה או תוכנה אחרת היודיעים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס;

(2) כל תוכנה בנכס המחייב החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;"

40. וראו גם סעיף 2 לזו הגנת הצרכן (סימון ואריזה של מוצרים מזון), תשנ"ט-1998. אשר מחייב סימון מוצרים מכוח התקן. כאשר הנتابעת מנעה מלכין את הערך התזונתי על חלק מהמוצרים שהיא אורות ומשוקת, היא הפרה חובה זו ברגל גסה.

41. בעניינו, מתקיימת הפרת חובת גילוי המוטלת על הנتابעת בהתאם לדין. השיווק של מוצרים הנتابעת אינם מתאימים לתיקון הסימון והוא מהוועה מעשה שיש בו פגעה בצרכו, הטעה צרכני ו/או חסתורת מידע, כאשר לצרכן אין את יכולת לדעת את אותן המרכיבים של המוצר והוא יכול לדעת האס הוא צריך את הרכיבים אותם ביקש לצריך ובנסיבות אותה הוא בקש לצריך. כמובן שהצרכן גם אינו יכול להשוות בין מוצרים שונים בגין הבריאותי ובפן הממוני.

42. עוד נוסיף כי על הנتابעת חל איסור מוחלט לשוק מוצרים שיש בהם דבר שלול להטעתו את הצרכנים מכוח סעיף 2(ב) לחוק הגנת הצרכן.

43. יער כי סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן קובע כי הפרת חוק הגנת הצרכן מהווה גם עולה בנסיבות.

.44. הקשר היסיבתי והנזק מתקיימים כאמור לעיל.

ה.3. פגיעה באוטונומיה

.45. קיימות בפסיכה ביום מחלקות ערה האם פגיעה באוטונומיה היא ראש נזק או שמא עילת תביעה עצמאית. הוואיל וקיימות עמדות בפסיכה שפגיעה באוטונומיה הינה עילת תביעה, הרי התובעת תובעת גם מכוח עילתה זו.

.46. כפי שתואר בהרחבה לעיל, הנتابעת שוללת את כוח הבחירה של הזרים ומונעת מהם את היכולת להשווות את המחריטים.

.47. בעניין הקשר היסיבתי הנוגע לפגיעה באוטונומיה (חן עיליה והן בראש נזק) נקבע שאין לדריש הסטמכוות או קשר סיבתי בתנאי לקיומה של העולה. די בכך שהнатבעת התעלמה מחשיבות הגליוי המוטלות עליה ובכך היא שוללה את היכולת של התובעת וחברי הקבוצה לכוון את פעולותיהם בהתאם לאוטונומית רצונם.

ראו והשוו: סי' 25-26 לפסק דין של בכ' המשנה למשיה (בדימי) חשי ריבלין בע"א 4576/08 **ליה עררה בן-צבי נ' פרופ' יהודה הייס** (מיום 1.7.2011).

.48. כאמור לעיל, החן הלא ממוני הוועד על 4 נס על כל רכישה שבוצעה. במקרה של התובעת, סכום זה עומד על 20 ש"נ.

ה.4. עשיית עושר ולא במשפט

.49. לתובעת עומדת עילת תביעה מכוח חוק עשיית עושר ולא במשפט, תש"ט-1979, הוואיל והнатבעת התעשרה על חשבו התובעת יותר חברי הקבוצה שלא כדין.

.50. סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט קובע את חובת ההשבה הכללית שאמורה למניעת את ההתעשרות של כדין של אדם על חשבו רעהו. חוק זה אינו דן במקרים קונקרטיים והוא מהווע רשותה פתוחה.

.51. בעניינו מתקיימים יסודותיו של סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט. הנتابעת מתעשרת מפעולותיה ומחדריה כאשר היא מספקת ללקוחותיה מוצרים שאינם עומדים בתיקו הסימנו ולצרכנית אין את האפשרות לדעת מה אחוז הרכיבים המרכיבים את המוצר. בעניינינו, הזכרן אינו יודע ולא יכול לדעת מה אחוז הרכיבות והאגוזים במוצרים שנרכשו וכן אינו יודע מה טיב האגוזים במוצר. זאת ועוד, הזכרן מוטעה לגבי הערך הקלורי של המוצרים. בנוסף הזכרן לא יכול להשווות את המוצרים של הנتابעת מול מוצרים אחרים בשוק הוואיל והnatבעת אינה מפרסמת את הרכיבים בהתאם לדין.

.52. הנה, תוספת העouser של הנtabעת באה על חשבונות של חברי הקבוצה המיוצגת ולפיכך מחובת הנtabעת להסביר את מה שהרוויחו בגין דין.

.53. אם לא די בכך, כאמור לעיל, בהתאם לסעיף 2(ב) לחוק הגנת הזכרן, יש איסור מוחלט למוכר מוצרים שיש בהם דבר שעלול להטעות את הזכרן. המכירה של המוצרים נעשתה בגין דין ועל כן הנtabעת צריכה להסביר את כלל ההתעשרות שלא עקב הפרת איסור המכירה.

ה.5. אז עשה וسعد הצהרתי

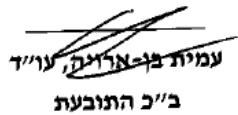
.54. בנוסף לעילות התביעה הכספיות שלעיל, בית המשפט מתבסש בזאת והוא להחן צו החרה

- לפי הנובעת חפра את הוראות הדין ויצרה ושיווקה את המוצרים שלא בוגר לתקן הסימון המחייב ותיקן סימון המוצרים באופן שולל להטעות את הציבורים. 55.
- בנוסף מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא תחת ידיו צו עשה ולהורות לנובעת לשנות את נחילה כך שלא תיצור ואו תשוך מוצרים, שלא עומדים בתקן חסימון ותחדל לאלטר מהטעות את הציבור. 56.
- raudim alu apshirim laor avpi ha'uwilot shel novuta.
- ראנו:
- חלק "אחרית דבר" בבש"א (ת"א) 21177/04 גינדי טל נ' מגדל חברה לבטוח בעמ' (פורסם בנבו, 15.1.2009);
סעיף 10 לת"צ 09-03-9386 שור ואח' נ' מפעל הפיס (פורסם בנבו, 17.11.2009).

ג. סיכום

- העלויות שליל מקיים סעדים ברורים ובית המשפט הנכבד מתבקש לפסק אותן לטובת התביעה להלן: 57.
- .57.1 הסעד הנדרש בגין הנזק הממוני עומד על סך של 20 ש";
- .57.2 הסעד הנדרש בגין הנזק הבלתי ממוני עומד על סך של 15 ש";
- .57.3 בנוסף העילות מצדיקות בנסיבות העניין לנתן צו עשה וسعد האחרתי כמפורט לעיל.
- .58. לאור כל האמור, בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן את הנובעת לדין ופסק לזכות התביעה את הסעים שלעיל.
- .59. בנוסף בית המשפט הנכבד מתבקש לתת סעד כללי בהתאם לדין.
- .60. לבית המשפט הנכבד יש את הסמכות המקומית והענינית לדון בתובענה זו.

עמוץ בן-אריה, עורך
ב"כ התביעה